De oude klerejood

bron
De oude klerejood. Z.p., ca. 1800

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_oud007oude01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

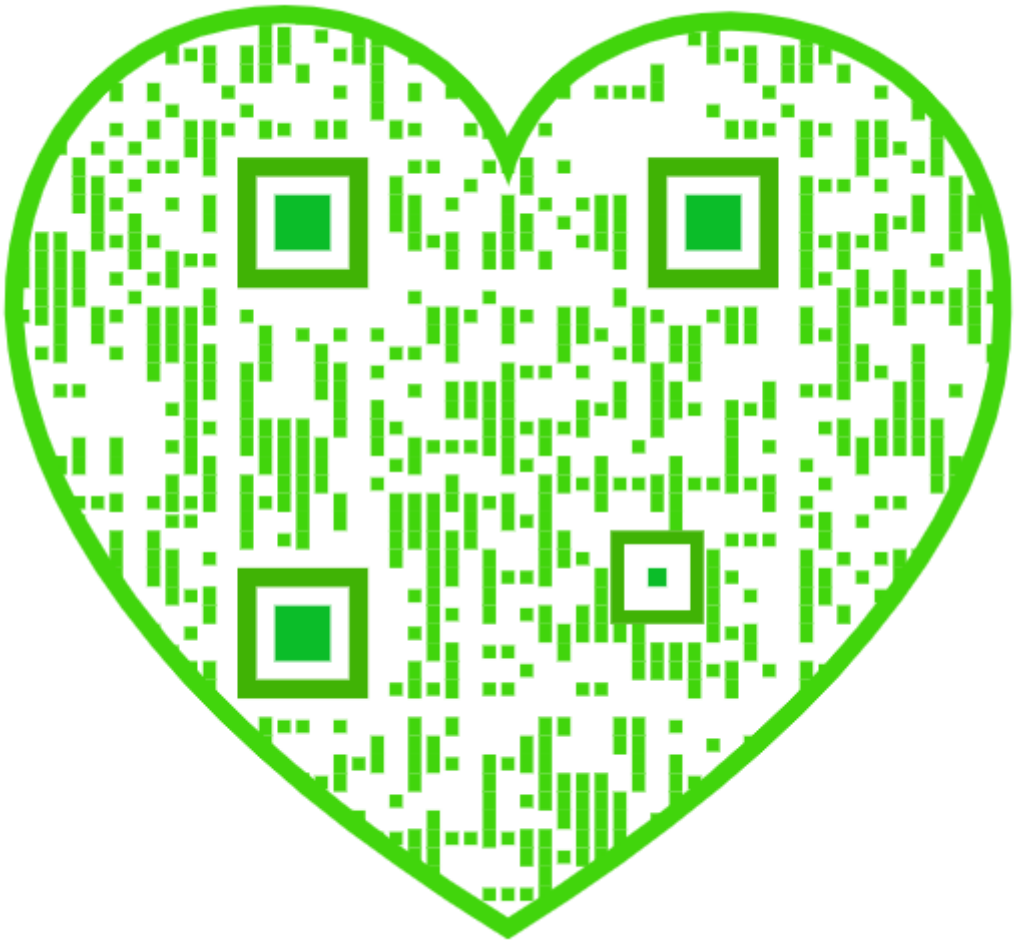

De oude klerejood.

Op een aangenaame Wys.

1.

Wat helpt 't schreeuwen ik kan 't niet vatten,
Ik schreeuw me de keel aan stik,
En nog voor kain posit an massematten,
Dat noem ik een ongelik,
Mayn Soortje die denkt van daag van te verkinjenen,
Of breng eppes dou her,
Og nebies vur kain ane schofele diener,
Voor es gessibes voorwaar ik treer.

2.

Wat was voor deeze 't ja lang geleeden,
Toen was 't een betere tyd,
Want 'k dirf geen moos allewyl meer besteede,
Want woe raakt men de vodde weer kwyt,
Voor vodde en prille dirveze vragen,
De Birregers handen met geld,
't Te sosel om na de Sint Tenes te dragen,
Adonom heleveyn u was zyn weld.

3.

Lest was 't. maar mogt 't me nouw eens gebeere,
Toen riep me een Khekemeid,
Hier Mousje keyk khoop je die Kleere,
Die de jiffrouw heeft afgeleid,
Ik khogtse verdiende wat zel ik je zehgen,
By myn leebe de Sabbes waar tof,
'k Zel het alle daage maar overleggen,
'k Had gylik met Jok of Sclof.

4.

Tog de Menschen staan nu zo gochem te wezen,
De Gooi werd een halve Jood,
Man kan se niet gochem als voor deze,
Ik verdien allewyl kain Brood,
En wat kan men nog het meesten verdrieten,
Lest had ik een koopje op speer,
Daar komt me zo een Goi zo ain....
En gooit me daar buiten de deer.

5.

En dan moetje nog in de buurte verdragen,
Als een Goi roept je na roep wat ouws,
Of gooit je met Fillis of staat je te plagen,
Of scheld je uit voor een Smous,
Ei lest kwam my dit ook te gebeeren,
Maar ik geef na de Jonge een schop,
En raak ik hem, wat moet me zweeren,
Tog ten minste zoo'n gat in zyn kop.

6.

Wat helpt 't om zich daar aan te kreken,
Ich bin gain valderappis tog,
Of ze hinter me ippes beis von me spreken
Alter Abroom die leebt immers tog,
Vou schwylem da las ich mir alles zagen,
Und ich mag mir gaar nikts eraus,
Of ze inter main reken bees von mir sagen,
Of daar ze mir schelde sir ein Smous,

7.

'k Wou dat 'er nou maar zoo'n kligje
gebeerde,
Als lest de Man sloeg de Vrouw,
Ik weet niet ze hadde wat met en ander
verkeerde,
Daar hy 't niet me hebben wouw,
Wat was daar een rizie men riep my na
binnen,
Ik kogt daar de gantsche Boel,
Wat gaat 't my aan als ik maar kan winnen,
'k had gheilik met Leizer Smoel.

8.

Khom na de Sint Tenis 'k wil ainmaal
rooyen,
Ob ich aug gheilik bekom,
Un verhandeld wi fer met winst aan de
Goijen,
Zo kom ich schimeravond ter haam,
Was sol ich main Soortje und zi mir den
pakken,
Ich giber het mooz in di Jad,
Dan wil ich mir ain Kughel in de oven lassen
bakken,
Voor Sabbes ich laaf wie ain rat.

EYNDE.

Een nieuw lied.

op een aangenaame Wys.

1.

Al myn hoop heb ik verloren,
Den ontrouw is my niet meer,
Waar zal ik myn druk geduldig
smooren,
Hy is die welk my laat in hartzeer

2.

Maar zoo gy myn in myn noodlot
gaat verlaaten,
Neemt nooit geen wraak in u hart zo
als van myn,
Maar ag het valt my zo zwaar om
u te haaten,
Adieu vaar wel gy zult myn dood
nog zyn.

3.

Ik zoek myn troost aan alle goede
vrouwen,
Waar ik myn noodlot aan klagen kan
Maar ach nu heb ik vrienden gevonden
Daar ik myn hart aan openbaren kan.

4.

Ach lieve hoop schenkt myn troost
en keer weder,
Dat ik haar nog eens weer mogt zien
Ik ly geduld en ik beminde haar zo
teder,
Ik ly in banden en groote smert.

5.

Maar zoo gy my kunt beloven,
dat gy u leven nog betere zal,
Maar ag u ontrouw is gebleeken,
Trouweloos man het is anders gedaan

6.

Tog helaas om den band te verbreken
is al myn hoop en wensch vruchteloos
maar ach u ontrouw is gebleeken,
ik bemin u tog voor altoos.

EYNDE.